

De Wondere Vogelwereld van O.C. Hooymeijer.

Fluithaan

Ghallus ghallius thybiaeasultras L 21 cm

Meest verbreide, talrijke niet-bestaande Europese zanger. Wordt vanwege lang aanhoudend, een-tonig voortbrengen van hoge, schrille fluittonen zelfs door menig natuur- en vogelliefhebber als uiterst irritant beschouwd. Komt overal voor. Zeer algemeen in parken, tuinen, alle soorten bos, open terrein, maar ook in bomen in stedelijke omgeving. In de mediterrane landen graag in platanen op dorpspleinen met stoffige jeu-de-boulesbanen, monumenten voor de gevallen van de Eerste of de Tweede Wereldoorlog, maar ook in de verborgenheid van langs begraafplaatsen staande cipressen.

Schitterend rood-wit verenkleed. Zie scherpe, iets neerwaarts gerichte gitzwarte snavel als mede staartpunt. Kent twee onderling verschillende subspecies: de Iberische en de Griekse Fluithaan, welke aanzienlijk fletser van kleur zijn, maar qua irritant zangvermogen niet voor de gewone Fluithaan onderdoen. Vlucht warrig. Buitelt en tuimelt graag. Gezellig. Wordt veel gezien en, met name bij ondergaande of opkomende zon, verward met veel kleinere Napolitaan.

Vaak in gezelschap van Grote Gele Fruitpikker en Draadglijder.

Zang: een van 's morgens vroeg tot diep in de nacht doorgaande serie van doordringende nasale 'pieOet PPPiePieoeiet'-klanken, die dagenlang kan aanhouden. Wanneer een troep Fluithanen neerstrijkt op een vakantiepark of camping

en massaal met zingen aanvangt kunnen grote groepen toeristen ijlings de vakantiebestemming verlaten om elders een rustige, van Fluit-hanen verstoken plek te zoeken. Fluithanen worden dan ook door campinghouders en verhuurders van vakantiehuysjes fanatiek bestreden en in Frankrijk worden de zogenoemde *Cachers des Chant* ingehuurd.

Deze in vogels verjagen en ongediertebestrijding gespecialiseerde bedrijven kunnen in enkele dagen, door middel van zwaar vuurwerk, eierschudden, doodslaan met lange stokken, nestvernietiging, gif, fijnmazige netten, lijmstokken, tot zelfs het inzetten van afgerichte roofvogels als Albrak en Vale Mussenjager, vele hectaren land van Fluithanen zuiveren. Hoogtepunt van deze zuivering is het 'Fête des Oiseaux Mortes' (Feest van de Dode Vogels) in het in Zuid-Frankrijk gelegen bergdorpje Saint-Couvière de la Croix, waarbij vele honderden Fluithanen op traditionele wijze worden bereid, om door uit geheel Frankrijk en zelfs vanuit het buitenland afkomstige liefhebbers van wild en gevogelte aan lange, eikenhouten tafels te worden verorberd.

Volksvogelwijsheid:

Herkomst Frankrijk (Massif des Rochecourantelle): *Un Chant-rouge crè pas quand le valleron est pouillante*. Vertaling: 'Een Fluit-haan is pas stil als de maag is gevuld.'

Iedere week beschrijft O.C. Hooymeijer een vogel die aan zijn brein is ontsproten.

Fluithanen worden door campinghouders bestreden.

Strijd

Apen die elkaar naar het leven staan, gorilla's die daarbij het onderspit delven; het is voor het eerst vastgelegd op video. Hoe is de dodelijke agressie van 27 chimpansees in een natuurpark in Gabon te verklaren?

Aap tegen aap: een bloedbad in Gabon

tekst **Erik van Zwam**

H

et is vijf uur in de middag, vlak voor zonsopgang. 27 chimpansees in het Loango

National Park in het West-Afrikaanse land Gabon worden al enige tijd door een team van onderzoekers nauwgezet geobserveerd. De apen patrouilleren langs de grenzen van hun territorium. Ze zijn uit op een confrontatie, of op jacht naar prooi. Ze sluipen stil door het dichte woud.

En dan gebeurt er iets wat nog nooit eerder is gezien, laat staan vastgelegd op video. De chimpansees slaan luide alarmkreten, krijsen, schreeuwen en maken een oorverdovend lawaai in het oerwoud. De onderzoekers gaan ervan uit dat de Rekambo-groep, zoals deze chimpanseegemeenschap heet, is gestoten op een naburige troep vijandelijke chimpansees. Totdat ze plotseling het luide geroffel op de borst van een zilverrug horen. De confrontatie is met een groepje van vijf westelijke laaglandgorilla's, bestaande uit het mannetje, drie

vrouwtjes en een baby. Normaal gesproken leven chimpansees en gorilla's vreedzaam zij aan zij. Maar nu dus even niet.

De zilverrug wordt op de grond omsingeld door tien chimpansees. De grote gorilla slingert drie tegenstanders de lucht in, waarbij een vrouwtjeschimpansee ernstig gewond raakt. De enorme gorilla wordt toch in het defensief gedrongen door de niet aflatende aanvallen van negen chimpanseemannen. Die zijn weliswaar wat kleiner maar niet minder gevaarlijk, met hun scherpe grote slag tanden.

De zilverrug ziet zich gedwongen op de vlucht te slaan om de strijd te overleven. De aandacht wordt dan op de vrouwtjesgorilla's gericht. Vooral de moeder met de baby moet het ontgelden. Uiteindelijk weten de chimpansees de gorilla haar kind te ontfutselen. Drie mannetjeschimpansees onderzoeken de jonge gorilla, die angstige piepgeluidjes maakt en daarmee zijn moeder roept. De ene na de andere chimpansee sleurt het jong mee. De laatste, die de naam Littlegrey kreeg, besnuffelt het gorillaatje even en mept het daarna met drie gerichte slagen op het hoofd dood. Het lichaampje wordt achtergelaten.

De rust in de Rekambo-groep keert na deze moord onmiddellijk terug, alsof er niets is gebeurd. De strijd heeft 52 minuten geduurd en